

השבוע לא ידעו צופי הטלוויזיה אם לצחוק או לבכות. האגדרלמוסיה בטלוויזיה וברשות השידור היתה יכולה להוליד רק אחת משתי תגובות אלה. מעבר לליגלוג השחררה התדמיה, נסיונה של רשות השידור לדכא את גילויי החופש העיתונאי שהופיעו במחלקת החדשות בטלוויזיה, תוך סיכון מעמדה הציבורי העצמאי של הרשות, היה צעד חסרת-קדים.

כאשר נכנס בשבוע שעבר מיכה לימור אל הממונה על הטלוויזיה, ישעיהו תדמור, להודיע לו על שביחת השעה, עליה הפני ליטו עובדי הטלוויזיה, דקות ספורות לפני פתיחתה, הגיב זה בתדהמה: "אתם מטורפים". ביום ראשון האחרון עשה הוא עצי מו מעשה טירוף דומה, כאשר הורה לבטל את שידור מבט לחדשות.

הסיבה: יו"ר רשות השידור ד"ר חיים יחיל, שרואיין, לפי דרישתו, על ידי אלי ניסן, ואשר עיקר טיעונו היה, שאין כל כוונה לרשות השידור לפגוע בחופש העיתונות בטלוויזיה, סירב להחזיר תגובה מאוננת מיידי על המסך מפני של גיאול בלון, יושב-ראש ועד אגודת העיתונאים בירושלים, וזה דבר, שהוא פגיעה מובהקת בחופש השיקול העיתונאי של עורך מבט. העובדים שסירבו לשרר את הראיין עם יחיל ללא תגובה נאותה, קיבלו הוראה מי

מתחת לאנטנה

סגנונו המבויס של אלמוגי

לשפט מחמאות בהארץ זכה השר יוסף אלמוגי, על הופעתו התקיפה בתוכנית מוקד בטלוויזיה. הוא לא ייך אפילו פעם אחת, סירב בהתלהבות מבקר הטלוויזיה יהודה קמפון, "הוא לא היה ככהופעת קודמתו, איש המשטרה להיות חביב, חיובי, חיובקש להפיג מתוקצן של שאלות ומי חומרותן עשית הספירה על השכס". הסיפור שמאחורי-הקלעים הוא, שי **מבויס סער**, מנחה התוכנית, ישב עמו שעה ארוכה בחדר האופור, כדי לשכנע אותו, שיימי נע בכל מחיר מי חובכים, מחביבות מיותרות ומהופעה חברית. זה יעלה לי בבריאיות, הגיב השר ששינה את דמותו מן הקצה עד הקצה מאז, שנע שיה לראשונה שר בישראל. ● קש רים ידידותיים בי

מוסנזון

יותר עם הנציגים הערביים בקורס ל" מפיקי-במאי טלוויזיה ככירים קשר בי לונדון **אביטל מוסנזון**, העומד לסיים את השתלמותו באולפי הבי. ביסי, לשבחים מפיחם ומפי מדיכי הקורס זכה מוסנזון כאשר ביים ב" מסגרת זו את המחזה **לכתב תחתית**, שהוצג בזמנו בישראל על ידי **גיליה אלמגור ויופי כנאי**. ● מה לא עושים למען ההופעה בטלוויזיה. למי רות הכאבים העמים שחש ברגלו, נאות הצייר המוכר ביותר בחול, ושעבד דותני שנויות במחלוקת בארץ, **יונה לוטן** (43), לשאת על גבו תמונת ענק בסימטאות יפו העתיקה — הכל למען ההופעה בתוכנית **קלעים** (1/11), לוטן, שהיה רביטרו בחיל ההנדסה בצה"ל, שינה את אורח חייו בצורה קיצונית ביותר, כאשר נטע לפני כמה שנים ללמוד ציור בפאריס. בשבוע שעבר נפתחה תערוכתו בגלריה יפו העתיקה מאורע המצדיק הליכת שמי שון הנושא שטרי עזה לעין המצלמות.

טלביזון

הגברת הזקנה

עמוס מלר, לכין השחקנית הקשישה בע" לת הקול העמוק, לאה דגנית? מלר אינו זקן וחסר אוניס. הוא גם אינו קרוב משפחה או בן של דגנית. מלבד העובדה ששניהם נחשבים כידידים קרובים של מר" גוט קלאוזנר, בעלת אולפני הרצל, מפיקת התוכנית, לא היה שום דבר משותף בין החלילן הצעיר והשחקנית הזקנה. מה קראה הזקנה? מה תרם הבמאי אילן אלדד? מה הסיפה התפאורה? היה זה פרצופו המיסכן של הפסנתרן המלווה, שיכול היה לשמש סמל מסחרי לתוכנית המיסכנה והעלוכה הזו.

יש נקודה מסוימת בה חוסר ההתחברות בין שני הצופים עובר כל גבול. מנהל התוכנית חייב במקרה כזה, לפחות פעם אחת, לשים את האצבע ולמנוע הקי רנה של טלוויזיון במקום תוכנית טלוויזיה.

רבבות הצופים, שחזו השבוע בתוכנית ערב טוב, לא יכלו שלא להבחין בעבודת האיפור המצויינת של המאפרת רחל גולן, ששיווה חזות פנים סבירה באופן יחסי לשחקנית הישישה לאה דגנית. אפילו התאורנים והצלמים הקדישו תשומת-לב מיוחדת לפנייה של דגנית, אשתו של הי במאי משה הלוי וממייסדות תיאטרון אהל ז"ל, ולא התקרבו אליה יותר על המידה. בכל זאת היה קצת מביך ולא נעים לראות אשה זקנה ומקובצת שאיש אינו חולק על זכויותיה בתולדות התיאטרון הישראלי, מתגמדת בצורה כזאת בפני המצלמות האלקטרוניות. דגנית היתה כבר צריכה לדעת, בגילה, את מקור מה השמור בפנתיאון של התיאטרון העברי, ולא להתבדות בכבודה בהופעה באני דרוגינסקי וז' שקוראים לו ערב טוב, שהוא לא בינור ולא קבלת שבת.

מתקבל הרושם, שהתוכנית נעשתה הפעם ללא כל חשק וללא כל קריטריון תוכניתי או אמנותי. מה היה למשל הנור ש שא המשותף? מה היה משותף בין קי חלילן הצעיר והחסון, שהחליל קטן עליו,

שבועיים של 195 דקות. לעומת זאת מוקד צבות 858,000 ל"י למבט לחדשות בע"ב רית, עבור שידורים שבועיים של 200 דקות. כלומר, עבור חמש דקות נוספות בשבוע, או 250 במשך השנה, קיבלה ה" תחנה העברית 250 אלף ל"י יותר. ועוד עובדה: עבור 80 דקות שבועיות של יומן אירועי השבוע, קבעה הנהלת החדשות סכום של 839,800 ל"י לשנה. זאת אומרת, שתוכנית חדשות בעברית בת 80 דקות לשבוע מקבלת 200 אלף לירות יותר מאשר החדשות וזרקור בערבית. עובדות אלה מוכיחות דבר אחד: ה" מישדרים בערבית אינם נחשבים כלל כ" רשות השידור. הם לא פונקציה בכלל בשביל הנהלת הרשות. האיכות לא חשוב בה. האנשים העושים במלאכה לא חשובים. הכל שייך לליגה ב' או לליגה ג'.

הטיעון הנגדי היחיד שאפשר היה להעיד לוח על הדעה, כדי להסביר אפלייה מזוהה כזו, הוא שמספר הצופים דוברי העברית עולה פי כמה על מספר הצופים דוברי הערבית. יש שניים וחצי מיליון צופים פוטנציאליים למישדרים בערבית. לכן גם נותנים הרבה יותר שעות שידור בערבית והשידורים נעשים בשעות הנוחות ביותר. הכל טוב ויפה, מלבד העובדה שמספר הצופים הפוטנציאליים למישדרים בערבית אינו רחוק ממספר הצופים הפוטנציאליים בערבית. כמיליון וחצי ערבים חיים בישראל ובשטחים. אפשר להוסיף עליהם את ערביי דרום לבנון ורבת-עמון, כולל ואס" פי תל, ראש-משלת ירדן, הצופים בחד-

תדמור שלא לשרר את מבט כלל. יצחק רועה, מנהל ענייני היום ועורך היום הזה ברדיו, שהפר הוראה דומה בכך שהביא לשידור את דברי בלון, קיבל ה" דעה מעמוס גורדון, מנהל חטיבת החדשות שעליו להתפטר אלתר. השיב רועה: "תתפטר אתה".

כדי לטהר את עצמה, נטס הוועד המנהל של הטלוויזיה בשיטת התגוננות תוקפנית, תוך גילוי להיטות יתר להחריר את היחסים עם העובדים ועם ועד אגודת העיתונאים. הוא החליט לגנות את השביתה שפרצה בגלל ניסיון למנות קומיסאר למחר לקת החדשות, לנקוט אמצעים כנגד מפירי המשמעת ולקבל את התפטרותם של דן שילון ושמועון סטלר. במקומם מונה תר מור למנהל ענייני החדשות בטלוויזיה. מליאת רשות השידור, במקום לעסוק בחרי פושים למוצא מן הסבך ובהשקטת הרוי חות, נתנה גיבוי לוועד המנהל ובחרה לפי עול בשיטת "תמות נפשי עם פלישתם". התמים האחרון, ועד אגודת-העיתונאים בירושלים, שהחליט לגנות את הוועד המנהל, ולתבוע הקמת ועדת-חקירה-ממ לכתית לבירור השיבושים ביחסי העבודה בטלוויזיה, הורה לעוברי החדשות בס"ל וויזיה, שלא להכיר במינויים חדשים לגני הול ענייני החדשות, כולל מינוי תדמור. יותר מואת, בראיין בהיום הזה אמר נציג העיתונאים, דניאל בלון: "אם הוועד המנהל סבור כי במשך שלוש וחצי שנים הוא לא הצליח, עליו להסיק מסקנות כלפי ניהול הטלוויזיה ולא כלפי העובדים". כאשר אמר חגי פינסקר לשילון, בשיחה טלפונית מי לונדון, "שמאל אלמוג נגמר", נפוצה שמו" עה, כי אלמוג עומד בפני התפטרות. אולם אחד ממקורביו הגיב על השמועה במלים: "לפי שעה לא". לפי שעה הוא גומר עם הטלוויזיה.

תגובת העובדים: שילון וסטלר הפסיקו לאלתר את עבודתם, יתר העובדים החי ריפו את הסאנקציות שלהם בצורה קיצונית ביותר, כפי שהדבר מתבטא במהדורי רות החדשות שהובאו לשידור: שידור מינימום חדשות, מינימום סרטים וכתבות. הכל ניתן בקיצור נימרץ וכלאחר יד. למרות שהציבור היה הסובל העיקרי מכך, הוא היה חייב לתמוך בעובדי הטלוויזיה. הם נאבקו על זכותם של הצופים פים לקבל בטלוויזיה שלהם דיווח עיתונאי הוגן, אובייקטיבי, ובלתי מתוררך. איימו של יו"ר הרשות, חיים יחיל, כי אם יימשך מצב זה, יהיה צורך לשקול הפעלת טלבי וויזיה ממשלתית במקום טלוויזיה ברשות ציבורית, צילצל כבידיחה גרועה. יחיל הוא אולי התמים האחרון, אם אינו מיתמם, שעדיין מאמין בעצמאותה של רשות-השידור.

מאחורי הקלעים

הבן

החורג

יש חוצפה המגיעה למימדים נוראיים. על חוצפה כזו יכולה להעיד הצעת התקציב של רשות-השידור לשנה החדשה בהצעת תקציב זו, קבעה הנהלת הרשות סכום של 608,400 ל"י לחדשות ולתוכנית זרקור בשפה הערבית. עבור שידורים

שות הטלוויזיה הישראלית מדי ערב. שלא לדבר כבר על העובדה שלמעשה יהודים רבים דוברי ערבית, נהנים משירותי ה" חדשות בשפה זו בישראל. מעטים זוכרים היום, שהטלוויזיה הישראלית הוקמה בעצם לראשונה לצורך המישדרים בשפה הערבית. בהתחשב ב" עקרונות המוזרים לפיה פועלת הנהלת הרשות כיום, אין ספק שיש מקום לווטו מהיר, חד וחלק, בתחום זה במליאת רשות השידור. בממשלה או בוועדת הכספים של הכנסת, שיקבע מדיניות ברורה בתחום המישדרים בערבית.

תדריך

● **סרט השבוע** (יום ד' 3/11, 20.35) המראה האפלה — סרט מתח על רופא, החייב לקבוע מי משתי אחיות תאומות היא הרצוחת. בהשתתפות אוליביה דהי הילנד.

● **תיאטרון טלוויזיה** (יום ה' 4/11, 19.30) הטיסה נחתה — האשה הז צעירה שנשטה את ביתה ואת בעלה נמר צאת במצב ביש, כאשר טיסתה נדחת בעוד הבעל נמצא בעקבותיה.

● **הציור ארדון** (יום ה' 4/11, 20.20) — ירושלים בציוריו הפיגורטיביים ובית איור השען כמקור השפעה.

● **ציפור בראש** (יום ו' 5/11, 20.30) — סרט קולנוע על צעיר היפי ה" מוצא את מקומו במסגרות המימסד.

● **תחנת שער שכם** (יום א' 7/11, 18.30) היורש המאושר — קומדיה רא" שזנה בסידרה בערבית בלוי תרגום ע"ב רי על הרפתקאותיהם של נהג מונית ועורר רו. הפעם מסייעים עורך-דין המת פשו אחרי יורש נעלם, כדי להודיע לו על זכיותו בסכום כסף ענק, במאי: ראובן מורגן.

● **ד"ר דוליטל** (יום ב' 8/11, 17.30) — סידרה מצויירת לילדים, קולות בע"ב רית, בתפקיד דוליטל — ראובן שפר.

● **פולקלור** (יום ב' 8/11, 18.30) — זמר העם אבי אלקס וקבוצתו מהכפר דיר תל אסד.

● **השעה השירישית** (יום ג' 9/11, 20.30) — בעקבות הקרנת סרטו העלילתי של אורסון וולס, האזרח קיין, המספר את הבריגריה של ויליאם רנדולף הרסט, אבי העיתונות הסנסאציונית בארצות-הברית, ייערך דיון באולפן על עוצמה עתונאית ועל אתיקה עתונאית בהשתתפות העורך הראשי של העולם הזה אורי אבנרי, ע"ר רך הארץ גרשום שוקן, עורכת דבר חנה זמר, העיתונאי ארי אבנר ואיש קיבוץ שדה אליהו משה אונא, מי שהיה יו"ר ועדת חוקה חוק ומשפט, שהביאה ללידתו של החוק נגד לשון הרע.

● **בידור ישראלי** (יום א' 7/11, 21.20) — יהורם גאון, הפרברים, בלהה מולדובן ובנות מקהלת צדיקוב.

אירסון וולם כ"האזרח קיין" עימות בין אבנרי-שוקן-זמר